

ASTĂZI ESTE DUMINICA IERTĂRII

Duminica din 22 februarie, ziua care precede intrarea în Postul Sfințelor Paști este numită Duminica Izgonirii lui Adam din Rai, dar și Duminica Iertării. Sfinții Părinți i-au dat acestei duminici și acest nume, pentru a ne arata că nimeni nu poate intra în post dacă nu este în pace cu semenii. Ce înseamnă de fapt Duminica Iertării? Această tradiție creștin-ortodoxă se mai păstrează în România doar în cadrul mănăstirilor. În Grecia de pildă, această tradiție este păstrată și de credincioși. Ea constă în faptul că, după Sfânta Liturghie, creștinii ortodocși ce au participat la ea, își cer iertare unii de la alții și se îmbrățișează. De asemenea, creștinii merg și acasă la cei care nu au putut veni la Sfânta Liturghie și își cer iertare. **De aceea, pentru a reînvia această tradiție și printre noi, vă cer să mă iertați fraților și rog pe Bunul Dumnezeu să ne dăruiască un post bun, cu folos duhovnicesc!**

PROGRAMUL LITURGIC ÎN SĂPTĂMÂNA 23 FEBRUARIE - 1 MARTIE 2015

Luni 23 feb.: **Pavecernița Mare și Canonul Sf. Andrei Criteanul** ....6.00 PM
Marți 24 feb.: **Pavecernița Mare și Canonul Sf. Andrei Criteanul**...6.00 PM
Miercuri 25 feb.: **Pavec. Mare și Canonul Sf. Andrei Criteanul** ..... 6.00 PM
Joi 26 feb.: **Pavecernița Mare și Canonul Sf. Andrei Criteanul**.....6.00 PM
Vineri 27 februarie: **SFÂNTUL MASLU și
MOLIFTELE SFÂNTULUI VASILE CEL MARE** .....6.30 PM
Sâmbătă 28 februarie: **Utrene, Sfânta Liturghie și Parastas** .....8.30 AM
Vecernie .....6.00 PM
Duminică 1 martie: **DUMINICA ORTODOXIEI**
Utrene și Sfânta Liturghie .....8.30 AM

Preot Paroh Marius Daniel Dumitrescu
718 784 4453 - fix ; 917 592 2571 - mobil

ARHIEPISCOPIA ORTODOXA ROMANA DIN CELE DOUA AMERICI BISERICA SFANTUL NICOLAE

EVANGHELIA DIN DUMINICA IZGONIRII LUI ADAM DIN RAI

Zis-a Domnul: Dacă veți ierta oamenilor greșelile lor, va ierta și vouă Tatăl vostru Cel ceresc; iar dacă nu veți ierta oamenilor greșelile lor, nici Tatăl vostru nu vă va ierta greșelile voastre. Când postiți, nu fiți triști ca fățarnicii; că ei își întunecă fețele, ca să se arate oamenilor că postesc. Adevărat grăiesc vouă: și-au luat plata lor. Tu însă, când postești, unge capul tău și fața ta o spală. Ca să nu te arăți oamenilor că postești, ci Tatălui tău, Care este în ascuns, și Tatăl tău, Care vede în ascuns, îți va răsplăti ție. Nu vă adunați comori pe pământ, unde molia și rugina le strică și unde furii le sapă și le fură, ci adunați-vă comori în cer, unde nici molia, nici rugina nu le strică, unde furii nu le sapă și nu le fură. Căci unde este comoara ta, acolo va fi și inima ta.

(Matei 6, 14 - 21)

Postim pentru că Îl iubim pe Dumnezeu mai mult decât darurile Lui materiale pe care le consumam. Ne încredintăm Lui, pentru ca El este Izvorul vieții noastre. Viata omului în trup se mentine din darurile lui Dumnezeu create pentru om: aerul, apa, lumina si roadele pamântului, în timp ce viata sufletului se hraneste din iubirea milostiva și smerita a lui Dumnezeu, prin rugaciune si prin Sfintele Taine ale Bisericii.

Postul - o problema de bun simt

Postul nu este doar o problema de infranare de la mancare, de la bauturi, de la grasimi; nu este doar infranare de la fapte rele, la fel cum nu este doar un exercitiu al faptei bune si al rugaciunii, ci este si o problema de bun simt.

E o problema legata de maniera de a fi, de a exista si de a te purta in lume. Acesta este postul adevarat, relatia care este intre ceea ce esti tu in timpul postului si in ceea ce arati in afara. Important este sa nu ne asemanam fariseilor, vreau sa subliniez si acum. Mantuitorul Hristos i-a demascat pe farisei ca fiind gaunosii pe dinauntru, i-a numit „morminte varuite”, care pe dinafara sunt inflorite si arata frumoase, iar pe dinauntru sunt pline de putreziciune, de putreziciunea mortilor. I-a comparat cu niste pahare care sunt vopsite doar pe dinafara, dar inafara sunt pline de necuratie. Dar existau si farisei care nu erau chiar morminte varuite; amintiti-va de parabola vamesului si a fariseului. Fariseul din Templu i se ruga lui Dumnezeu multumindu-i ca nu este ca ceilalti oameni, ca nu era hraparet, ca nu era lacom, ca nu era desfranat, s.a.m.d. Nu ni se spune ca nu le indeplinea, nu avem motive sa credem ca el mintea, era cinstit. Pacatul lui consta in suficienta de sine si in faptul ca il avea in spate pe vamesul care il auzea, si care putea sa-i duca si el o imagine in societate, afara: „L-am vazut pe fariseul din templu, care intr-adevar este un om extraordinar”. In asta consta pacatul lui. Iar cand Mantuitorul Hristos ii osandea pe farisei ca se roaga pe la raspantii sau ca atunci isi smolesc fetele cand postesc, nu ni se spune ca nu posteau; poate ca posteau. Pacatul lor consta ca aratau in afara mai mult decat erau in realitate. Se laudau cu postul lor, se laudau cu rugaciunea, se laudau cu virtutea.

Ori virtutea este subsumata totdeauna virtutii principale care se numeste smerenie. Smerenia inseamna si simtul masurii, buna cuviinta, nici pe departe sa nu pari mai mult decat esti. De aceea, inca o data, postul fara indoiala ceea ce spuneam si ieri: il face fiecare dupa putinta lui. Afirmam ca nu e greu sa postesti, dar daca esti batran, daca esti bolnav... si stiu de la maica-mea ca era foarte credincioasa, era batrana si prapadita de bolnava, dar nu era in stare sa bea un pahar cu lapte sau sa manance un ou in post. Si eu ii spuneam – eram deja calugar – si-i spuneam: „Mamico, si Sfintii Parinti spun asa ca trupul, daca este smerit prin boala, nu-l mai smeri si prin post, ca nu poate sa duca amandoua poverile deodata. Poate sa duca o singura povara. Asa ca daca esti in varsta si bolnava, mai cu seama, ai dezlegare sa-ti indulcesti postul sau sa nu-l ti deloc. Aceasta o hotaraste duhovnicul”. Deci, nu este vorba de un post foarte, foarte rigid, pentru ca tine seama de masura omului. Sau daca este la serviciu, sau daca este in internat, sau daca este in armata unde nu i se da mancare de post, ce sa faca?

Inca o data, postul lauric conteaza; si masura postului pe masura putintei tale, a vrierii tale, a credintei tale si a starii tale fizice. Dar important este, inca o data, cred ca mai important decat postul in sine este simtul masurii si mai cu seama buna cuviinta. Chiar cand postesti cu adevarat sa nu-ti creezi o imagine in afara care sa nu corespunda interiorului tau. Si din acest punct de vedere, in timpul postului momentul cel mai important prin care imaginile se suprapun, adica imaginea reala a launtrului tau cu imaginea exterioara, este taina spovedaniei. Fiecare om nu are

viata dubla, dar are o viata publica din clipa cand iese din casa, si o viata intima care este numai a lui, chiar o viata de familie. Nu stie nimeni ce se petrece in familie si nici nu-i bine sa stie. Ca se mai cearta parintii cu copiii, sau copiii intre ei, sau sotii intre ei; sunt lucruri pe care le traim toti. Aceasta este viata intima care de obicei nu trebuie sa patrunda in afara ca te arata oamenii cu degetul; le stim noi. Dar exista si o viata intima, ascunsa, a fiecarui ins, in care se poate ascunde pacatul, iar necunoscut. Si pe aceea iarasi nu se afiseaza in afara ca sa nu te rada oamenii, indiferent de pacatul pe care-l faci. La scaunul spovedaniei nu mai exista nici un fel de retinere.

Viata ta launtrica, oricat ar fi de grea, de pacatoasa, se pune in fata lui Dumnezeu. Nu mai ai nici un fel de masca, nu mai ai nici un fel de fard pe care-l ai in viata de fiecare zi. La scaunul spovedaniei Hristos te asculta prin mijlocirea duhovnicului si acolo iti spui chiar pacatele intime la care nici tu uneori nu indraznesti sa te gandesti sau sa ti le spui tu insuti. Acolo te dezbraci de tot ceea ce este fals si artificial, dai jos orice fel de fard, orice fel de plasmuire de pe tine, si-i te arati lui Hristos asa cum esti pentru ca numai asa vei dobandi iertarea. Iertarea o dobandesti pentru pacatele pe care ti le marturisesti in fata duhovnicului, sub taina teribilului juramant al secretului spovedaniei. Si aicea vreau sa accentuez acest lucru: trebuie sa ai incredere in duhovnicul tau. Dar trebuie sa va spun ca uneori, cand ai ceva mai greu pe suflet, este greu sa marturisesti. Am si eu un duhovnic al meu, pe care-l cercetez macar de 2-3 ori pe an si el si acum cand ingenunchi in fata lui, are un inceput: „Indrazneste, indrazneste, ai curaj”. Este un duhovnic foarte bun, foarte iscusit, un om in varsta cu foarte mare experienta si stie ca uneori poti avea ceva pe care nici acolo n-ai vrea sa-l marturisesti, pentru ca ti-e rusine de tine insuti, nu numai de el. Si de aceea iti trebuie putin curaj pentru ca imaginile sa se suprapuna, sa nu ai doua imagini, sa nu fi dedublat, sa nu fi unul doar pentru tine si altul pentru Hristos.

Daca ai dreptul sa fii dedublat fata de societate sau daca asta cere viata sociala, in schimb acolo la spovedanie esti tu intreg, asa cum esti. De aceea indemnul meu pe aceasta tema, repet, a imaginii, este ca la scaunul de spovedanie imaginea ta sa fie cea reala, nu poleita, sub nici o forma. De aceea spuneam ca postul este o problema nu doar de infranare, nu doar de fapta buna, ci si de buna cuviinta, de bun simt. Iar aceasta buna cuviinta se obtine prin suprapunerea celor doua imagini: a ceea ce esti in realitate si in ceea ce marturisesti tu, cu buzele tale, sau arati prin faptul de a fi smerit. Important este ca imaginea ta sa fie si un rod al smereniei, pentru ca aceasta este principala virtute. Sa nu cauti niciodata sa fii mai mult decat esti. Si are Sfantul Apostol Pavel in Epistola sa catre romani o fraza extrem de interesanta, dar si foarte grea de talcuit: „Sa nu te crezi mai mult decat trebuie sa-ti crezi si sa nu-ti crezi decat intru crezarea masurii”.

Cu alte cuvinte, sa nu te crezi tu ca esti mai mult decat trebuie sa te crezi pe tine insuti. Iar cand e vorba sa te crezi pe tine insuti, sa ai masura bunului simt si sa nu-ti creezi in afara o imagine mai frumoasa decat aceea care este in realitate. Fii tu insuti si daca esti tu insuti vei fi cu Dumnezeu, cu Iisus Hristos si cu propria ta mantuire.